

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 65.975 van 22 april 1997

A. 70.968/VI-13.416

In zake : **de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid AMG CONSULTANT,**

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jérôme SOHIER, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel,

tegen :

DE POST.

**DE VOORZITTER VAN DE IIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid AMG CONSULTANT op 13 september 1996 heeft ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van de beslissing van 26 maart 1996 waarbij de gedelegeerd bestuurder van DE POST beslist voortaan geen goedkeuring meer te verlenen aan enige aanvraag van de verzoekende partij of één van haar organen om machtiging te verkrijgen voor het gebruik van een frankeermachine;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de nietigverklaring van diezelfde beslissing vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van Mevr. DEBROUX, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 7 april 1997 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 18 april 1997;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer HANOTIAU, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. SOHIER, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van de heer VANDESCOTTE, inspecteur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DEBROUX, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak :

1. De verzoekende vennootschap is opgericht op 30 december 1994. Haar doel is inzonderheid koeriersdienst, bedrijf voor wegvervoer van goederen van minder dan vijfhonderd kilogram, perskoeriersdienst, bedrijf voor goederenbehandeling.

Zij heeft een specifieke afdeling "Mail and Post Service" (M.P.S.) opgericht die zich gespecialiseerd heeft in het dagelijks frankeren en verzenden van de dagelijkse post van bedrijven. Volgens het verzoekschrift bestaat die dienstverlening in het inzamelen van de gewone en de aangetekende briefwisseling van de cliënten om die in de depots van de vennootschap te frankeren en nog dezelfde avond naar Brussel X te brengen, wat maakt dat de post de volgende morgen overal in België wordt bezorgd.

2. Op 3 januari 1995 dient de verzoekende partij bij de verwerende partij, overeenkomstig de geldende wetgeving, een aanvraag in om een PITNEY-BOWES-frankeermachine te mogen gebruiken, een toestel dat door De Post is erkend.

De machine is eerst op het postkantoor Anderlecht 4 ingeschreven en vervolgens naar het postkantoor te Waterloo overgebracht.

Op 11 september 1995 wordt de toestemming verleend, luidend als volgt :

" Hierbij verlenen wij u toestemming om voor rekening van derden gefrankeerde poststukken in het sorteercentrum Brussel X af te geven.

Die toestemming is evenwel alleen geldig nadat u de rekenplichtige van het postkantoor 'Waterloo 1' - schriftelijk hebt bevestigd dat u al uw poststukken bij voormeld sorteercentrum zult afgeven en nadat u zich ertoe verbonden hebt bij elke afgifte een kaart (zie bijgaand model) te voegen.

Tevens wijzen wij erop dat uw frankeermachine zich moet bevinden op het adres dat op formulier Y 181 is vermeld...".

3. Op 7 november 1995 richt De Post een brief aan de verzoekende vennootschap waarin zij haar ten laste legt dat zij de frankeermachine in Anderlecht

gebruikt, terwijl die machine in het kantoor Waterloo 1 staat ingeschreven en hoewel niet mag worden afgeweken van het postreglement waarin staat dat een frankeermachine zich moet bevinden op het adres dat op formulier Y 181 is vermeld. De verzoekende vennootschap wordt aangemaand om de machine in Waterloo te gebruiken of haar over te brengen naar het kantoor Anderlecht 4 en in laatstgenoemd geval een nieuwe dagtekeningscliché te maken.

4. Begin 1996 - kennelijk op 14 maart 1996 - nadat volgens de verzoekende partij onregelmatigheden zijn vastgesteld bij de levering van frankeermachines door de N.V. C.P. BOURG, wordt de frankeermachine op bevel van de onderzoeksrechter in beslag genomen.

De raadsman van de verzoekende partij probeert de machine tevergeefs terug te vorderen.

5. Aan de zes firma's die een vergunning hebben om in België frankeermachines te leveren, waaronder de N.V. C.P. BOURG, schrijft de verwerende partij op 26 maart 1996 het volgende :

" Voortaan en tot nader order zal De Post geen goedkeuring meer verlenen aan enige aanvraag om machtiging voor gebruik van een frankeermachine (formulier Y 181), ingediend door :

- B.V.B.A. AMG CONSULTANT (...)

Deze vennootschap is tevens bekend onder de naam M.P.S. (...)

Zulke aanvragen kunnen worden ingediend door :

- de heer Michel AJZENBERG (...)
- mevrouw Eliane HARCQ (...)

Die informatie moet dus dringend aan al uw medewerkers worden meegedeeld."

Dit is de bestreden beslissing.

6. Op 1 april 1996 dient de verwerende partij klacht in tegen de verzoekende partij wegens frauduleus gebruik van nummer P.B. 1/186 (frankering in geld) via de reclamevennootschap DIAGONAL. Het financiële nadeel zou vierendertigduizend achthonderd zesennegentig frank bedragen.

7. Aangezien de verzoekende partij zich verplicht zag een nieuwe frankeermachine te bestellen, heeft zij, in het raam daarvan, op 20 juli 1996 via de vennootschap C.P. BOURG kennis genomen van de thans aangevochten beslissing.

De raadsman van de verzoekende vennootschap heeft De Post onmiddellijk een brief geschreven die als volgt luidt :

" (...)

Deze beslissing is volkomen onbegrijpelijk. Ik verzoek u, en maan u zo nodig aan mij te laten weten of mijn klant echt geen frankeermachine meer mag gebruiken en, in voorkomend geval, waarom dat zo is.

U weet ongetwijfeld dat zulk een maatregel mijn klant en haar personeel onherstelbare schade zou berokkenen.

Ik maak dus voorbehoud bij de schade die de B.V.B.A. AMG CONSULTANT door uw optreden ten aanzien van de N.V. C.P. BOURG ondervindt."

Deze brief is onbeantwoord gebleven, maar op 26 juli 1996 heeft de inspecteur-generaal van De Post een nota opgesteld waarin staat dat De Post zich verlaat op het gerechtelijk onderzoek en het deskundig onderzoek van de in beslag genomen machine. Hij "acht het raadzaam de desbetreffende wetsbepalingen strikt toe te passen, inzonderheid de bepalingen betreffende de voorwaarden

waaronder De Post aan derden toestemming verleent om een frankeermachine te gebruiken";

Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat de Raad van State niet bevoegd is, omdat zij de bestreden handeling niet heeft gesteld in de hoedanigheid van administratieve overheid belast met een opdracht van openbare dienst; dat zij opmerkt dat die opdrachten opgesomd worden in artikel 141 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven en dat artikel 143, § 2, van die wet bepaalt dat het gebruik van frankeermachines niet onder het publiek recht valt; dat zij voorts betoogt dat de voorwaarden waaronder De Post het gebruik van frankeertechnieken, met uitzondering van postzegels, toestaat, vastgelegd worden in een door de gebruiker en De Post gezamenlijk overlegde overeenkomst en dat die overeenkomst volgens artikel 8 van de voormelde wet van 21 maart 1991 onder het handelsrecht valt;

Overwegende dat bij de opdrachten van openbare dienst, opgesomd in artikel 141 van de voormelde wet van 21 maart 1991, onder punt C, "de verkoop van postzegels en van andere postwaarden" wordt vermeld; dat, ongeacht of de frankering met postzegels of via een andere techniek geschiedt, het altijd gaat om de weergave van de frankeerwaarde, zoals vermeld in artikel 143, § 2, van de wet en in de artikelen 15 en volgende van het ministerieel besluit van 12 januari 1970 houdende reglementering van de postdienst; dat de afzet van de frankeerwaarden, in welke vorm ook, een opdracht van openbare dienst is; dat De Post dus als administratieve overheid optreedt;

Overwegende dat de toestemming om frankeermachines te gebruiken, bedoeld in artikel 18 van het voormelde ministerieel besluit, een eenzijdige bestuurs-

handeling is, ook al heeft de gebruiker verscheidene verplichtingen ten aanzien van De Post die moeten zijn vervuld voordat toestemming wordt verleend, een toestemming die bovendien eenzijdig kan worden ingetrokken wanneer artikel 20 van het ministerieel besluit van toepassing is, onder meer wanneer het postreglement ter zake gewijzigd wordt;

Overwegende derhalve dat de Raad van State bevoegd is om kennis te nemen van een beroep tot nietigverklaring en van een vordering tot schorsing van "de beslissing om 'tot nader order' geen goedkeuring meer te verlenen aan enige aanvraag om machtiging voor gebruik van een frankeermachine";

Overwegende dat de verzoekende partij een eerste middel ontleent aan schending van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en aan ontstentenis van een uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen in zoverre de bestreden handeling, die haar niet ter kennis is gebracht, geen enkele uitdrukkelijke motivering bevat;

Overwegende dat zij een tweede middel ontleent aan de schending van artikel 20 van het ministerieel besluit van 12 januari 1970 en aan ontstentenis van motieven; dat zij erop wijst dat de bestreden handeling zich ertoe bepaalt de beslissing ten aanzien van de verzoekende partij ter kennis te brengen van een derde, zonder enige feitelijke of juridische motivering, hoewel die handeling dezelfde gevolgen heeft als een intrekking van de vergunning en de toestemming om een frankeermachine te gebruiken; dat zij voorts betoogt dat artikel 20 van het voormelde ministerieel besluit bepaalt dat die toestemming alleen door de algemeen beheerder van De Post of door zijn gemachtigde

kan worden ingetrokken en alleen in de gevallen die in dat artikel worden opgesomd;

Overwegende dat de bestreden handeling een eenzijdige bestuurshandeling is en dus moet steunen op feitelijk correcte en juridisch gefundeerde motieven die in de beslissing moeten worden vermeld;

Overwegende dat de beslissing, die overigens - ten onrechte - niet ter kennis is gebracht van de verzoekende partij, geen enkel feitelijk of juridisch motief bevat en dus op geen enkel aanvaardbaar motief steunt; dat het om een verhulde intrekking gaat waartoe alleen kon worden besloten in één van de gevallen vermeld in artikel 20 van het ministerieel besluit; dat de verwerende partij bovendien zelfs geen stuk kan overleggen - mocht dat al bestaan - waaruit blijkt dat de algemeen beheerder van De Post inspecteur-generaal R. BOGAERTS de vereiste delegatie van bevoegdheid heeft verleend en dat zij evenmin de bekendmaking ervan kan bewijzen; dat zulk een delegatie derhalve als onbestaande moet worden beschouwd; dat de beide middelen ernstig zijn;

Overwegende dat de verzoekende partij een derde middel ontleent aan "de schending van de algemene beginselen inzake behoorlijk bestuur en billijke procedure, en inzonderheid aan het feit dat het bestuur zich niet heeft gehouden aan de verplichting om de betrokkene te horen voordat enige maatregel wordt genomen die hem schade kan berokkenen, aan schending van de rechten van verdediging"; dat zij betoogt dat de verwerende partij, als zij artikel 20 van het voormelde ministerieel besluit wou toepassen, haar de mogelijkheid had moeten geven om haar dossier in te zien en naar behoren opmerkingen te maken;

Overwegende dat De Post in dit geval een discretionaire bevoegdheid heeft uitgeoefend en verplicht was om de concrete situatie van de verzoekende partij te onderzoeken, indien nodig door haar uitlegging te vragen, te meer daar uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden maatregel genomen is op grond van het persoonlijke gedrag van betrokkene; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partij als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanvoert dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling de werking van haar handelsactiviteit grondig verstoort en bovendien veel extra werk en arbeidskosten meebrengt; dat zij inzonderheid betoogt dat de bestreden beslissing haar ertoe verplicht bijkomend personeel in dienst te nemen om alle frankeerverrichtingen tussen 19.00 en 21.00 uur manueel uit te voeren, zodat dit onderdeel van haar onderneming sedert maart 1996 onrendabel geworden is, waarbij het financieel verlies op om en bij de 1.000 frank per dag kan worden geraamd;

Overwegende dat zij ook gewag maakt van de ernstige aantasting van haar reputatie en die van haar zaakvoerders, terwijl de bestreden handeling wellicht is ingegeven door overwegingen waarmee zij totaal niets te maken hebben; dat zij van mening is dat haar geloofwaardigheid en imago snel zullen worden ondermijnd door de plotse ommezwaai van de verwerende partij, als die vijandige houding langer duurt dan redelijkerwijze aanvaardbaar is; dat zij aanvoert dat de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling tot gevolg heeft dat op haar en haar zaakvoerders verdenkingen rusten, waarbij de aantasting van hun reputatie nog wordt versterkt door het feit dat de bestreden handeling zonder hun medeweten aan derden ter kennis is gebracht;

Overwegende dat de verzoekende partij vermeldt dat de "Mail and Post Service" slechts één van haar bedrijfsafdelingen is; dat zij geen nadere informatie geeft over de andere afdelingen van haar onderneming; dat naast het feit dat het aangevoerde nadeel - verstoring van de werking van die activiteit en structureel financieel verlies in die bedrijfssector - voornamelijk van geldelijke aard is en op zich dus niet moeilijk te herstellen is, de verzoekende partij niet heeft aangetoond dat zij een onherstelbaar materieel nadeel kan ondervinden dat het bestaan zelf van een normaal gezonde onderneming in het gedrang kan brengen en dat dus niet kan worden hersteld na een eventueel arrest tot vernietiging van de aangevochten beslissing;

Overwegende, betreffende het morele nadeel waarin zij aanvoert dat haar reputatie en haar imago kan worden aangetast, dat tegen de verzoekende partij tot op heden nog geen enkel uitdrukkelijk verwijt is geformuleerd, noch ter kennis is gebracht van een ruim publiek, ongeacht of het gaat om huidige of potentiële klanten van de verzoekende partij; dat zulk een nadeel, gesteld dat het wordt aangetoond, bovendien niet rechtstreeks en uitsluitend lijkt voort te vloeien uit de betwiste beslissing, maar veeleer uit het lopende strafrechtelijk onderzoek;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn om de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling te kunnen schorsen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare
terechtzing, op tweeëntwintig april 1900
zevenennegentig door :

de Hr. HANOTIAU, kamervoorzitter,
Mevr. NOTEBAERT, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

M. HANOTIAU.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.